

RESCRIPTA TIBERII CÆSARIS
AD PILLATUM,

ex Codice Casareo-Vindobonensi 246.

Τα αντιγραφέντα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, και πεμφθέντα πρὸς Πίλατον Ποντίον, τὴν ἀνατολικὴν ἐπεχόντα ἀρχὴν. Γράψας δὲ και τὴν ἀποφασίην και εἰλας αὐτὴν μετὰ κουρσουροῦ Ρααβ, δόυσ αὐτῷ και ἐστρωτάς τὸν ἀριθμὸν δισχιλίουσ.

Ἐπειδήπερ βίαιον και ἀδικίας μέσον γεμοντα κατεψήφης θάνατον Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, και προκαταδικῆς εἰς θάνατον τούτον παρεδώκας τοῖς ἀπληροῖς και μεμνηώσιν Ἰουδαίοις, και οὐ συνεπαθήσας τούτον, δια καλαμῷ βαψας, ἀποφασίην δυσήνην ἐκδούς· και φραγελλώσας αὐτὸν παρεδώκας ἐπὶ τῷ σταυρωθῆναι· και δώρα ὑπὲρ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐλάβες, και τῇ μὲν γλωττῇ τούτον συνεπαθήσας, τῇ δὲ καρδίᾳ τούτον παρεδώκας τοῖς παρανομοῖς Ἰουδαίοις· δεσμίος ἀχθῆς μοι ἵνα ὑπεραπολογῆσῃ, και λόγον ἀνταποδώσῃ μοι ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἧς ἀναίτιως εἰς θάνατον παρεδώκας. Ἀλλ' ὡ τῆς σῆς ἀναίδειας και πορώσεως, ἐγὼ ὁ ἐξ ἀκοῆς τούτον ἀκούων
ἀμην.

αμηχανῶ. Γυνὴ γὰρ τις πρὸς με ἐλθούσα, μα-
 θητρία τούτου λεγούσα εἶναι, ἣτις ἐστὶν Μαρία
 ἡ Μυδαλιητὴ ἀφ' ἧς μαρτυρούσα, τούτον ἰαμα-
 τα μεγίστα ἐπιτελεῖν, τυφλοὺς ἐποίησε βλέπειν,
 κωλοὺς περιπατεῖν, καὶ κωφοὺς ἀκοῦει, λε-
 πρῶς καθαρῶζειν. Ἀπλῆος εἶπε ὡς μαρτυροῦ-
 σα, τούτον ὅτι λογῶ μοι τὰς ἰασεῖς ἐπιτελεῖ.
 Πῶς παραχωρήσας ἀναίτιως τούτον σαυρωθῆ-
 ναι; Καὶ εἰ ὡς Θεοῦ τούτον οὐκ ἐδεξασθε,
 ἴαν ὡς ἰατροῦ συνεπαθήσατε. Ἀλλὰ καὶ ἀπο-
 τῆς δολερῆς γράφης σου, τῆς πρὸς με ἐλθούσης,
 καταψηφίσω σου τὴν τιμωρίαν, ὡς γραφασῆς
 ταῦτα. Ὅς ὅτι παρα-τοῖς Θεοῖς οἷς σεβομεθα
 μείζων ὑπῆρχεν, πῶς μαρεδῶκας αὐτὸν εἰς θά-
 νατον· ἀλλ' ὥσπερ σὺ τούτον κατακρίων εἰς
 θάνατον παρεδῶκας. Οὕτως καὶ σὲ, οὐ μόνον
 σὲ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς συμβούλους σου,
 καὶ συμμίσας, ἀφ' ὧν τὰ δῶρα τοῦ θανάτου ἐ-
 λήφας* Δοὺς δὲ καὶ τοῖς γραμματοῖς
 μυσοῖς τὰ τοιαῦτα γράμματα, καὶ δι' ἐγγράφου
 κελευσέως ἀποφασίς τούτοις ἐδώθη, ἵνα ἅπαν-
 το γένος τῶν Ἰουδαίων ἀναιρῶσιν, καὶ δεσμῖον
 τὸν Πιλάτον καὶ κατακεκριμένον ἀχθῆναι τῇ
 Ἑρωμῇ, καὶ τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρῶτους, τοὺς
 τε τοπαρχὰς Ἀρχελαόν, τὸν τοῦ ἀχθιστοῦ Ἡρω-
 δοῦ υἱόν, καὶ τὸν συμμίστην αὐτοῦ Φιλίππον,

καὶ

* Supple hic verba in Textu omissa κελύου ἀχθῆναι.

και τους τουτων αρχιερεις, τον τε ΚαιαΦαν και τον τουτου πενθηραν Ανναν, και παντας τους πρωτους των Ιουδαιων.

Απελθοντας δε του Ραχιαβ μετα και των στρατιωτων, απαν το γενος των Ιουδαιων το αρεν ξιφει υπερακοντισεν, τας δε βεβηλους αυτων γυναικας τα εθνη εκπορευσαντα ανεφνει, και εξανεση σπερμα μουσαρον του σατανα. Λαβων δε ο κουρσωρ τον τε Πιλατον, Αρχελαον και Φιλιππον, Ανναν και ΚαιαΦαν, δεσμους αυτους και τους πρωτους των Ιουδαιων ηγον εις Ρωμην. Ετυχεν δε τουτους εν νησω τιμ Κρητη ονομαζομενη, τον ΚαιαΦαν δυσινως και βιαιως τον βιον απορηξαι. Και λαβοντων δε τουτον ινα κατακασωσωσιν, ουδε το συνολον η γη τουτον κατεδεξατο, αλλ' εξω τουτον επεριπτεν. Ιδων δε το πληθος απαν, αροντες λιθους εικαιαις χερσιν, επ' αυτον εβαλον, και ουτως κατεχωσαν. Εθος δε ην τοις αρχαιοις αναξιν, ως οτι εαν καταδικος τις θανατω αξιος ην, και εθεασατο την οψιν * αυτου, ερρευετο της καταδικης. Εκελευσεν ο Καισαρ του μη θεασασθαι τον Πιλατον, ινα μη ρυσθη εκ του θανατου, αλλα κελευσει τουτον εν ανθρω τιμ ανεκτησαι, και εκει ιασαι. Τον δε Ανναν εν δερματι βοοσ ενετυλιξαν, και υπο του

* Hic in Codice exstat αυτων, sed male.

του ἡλίου, της βυρσιν ξηρανθῆσης, και εν ταυ-
 τη ὑποασθῆς τα εγκατα εκ του σωματος ἐξηλ-
 θον, και βιαιως την αθλιαν αυτου ψυχην απ-
 ερρηξεν. Τους δε ἑτερους ἀπαντας των Ιουδαιων
 εκδωτους παρεδωκαν εις θανατον· και τουτους
 απεκτενον τη ἔμφη. Μια δε ἐξελθων ὁ βασι-
 λευς επι την θηραν, δορκαδα τινα εδιωκεν. Ἡ
 δε δορκας ελθουσα εις ὄπην του ανδρου ἴσατο·
 εμελλεν δε τον Πιλατον ὑπο των χειρων του
 Καισαρος αναλωθῆναι και ἰνα πληρωθῆ το
 μελλον, προεκυψεν ὁ Πιλατος θεασασθαι τον
 ανακταν, και ἡ δορκας κατεναντι τουτου εασα·
 και ὁ Καισαρ τοξον λαβων του την δορκαδα
 καταβαλλειν, δια της οπης το βελος εισελ-
 θων, τον Πιλατον αναιρησεν. Παντες δε πι-
 σευοντες Χριστον τον θεον τον αληθινον ἡμων
 σωτηρα, δοτε δοξαν και μεγαλωσυνην αυτω·
 ἑτι αυτω πρεπη ἡ δοξα και ἡ τιμη και ἡ προσ-
 κυνησις συν τῷ αναρχῳ αυτου πατρι και τῷ
 ὁμοουσιῳ αυτου πνευματι, νυν και αει, και εις
 τους αιωνας, αμην.

ΠΑΡΑ-